

SKATTEREVISORFORENINGEN

Til Skatteministeriet
Departementet

Skatteudvalget

Formand:

Jesper Kiholm
Skattecenter Tønder
Pioner Allé 1
6270 Tønder
Telefon: 72 38 94 68
E-mail: jesper.kiholm@skat.dk

Tønder, den 26. marts 2009

Høringssvar vedrørende Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteoven (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.).

Skatterevisorforeningen takker for det modtagne materiale, og kan i den forbindelse meddele, at vi har følgende bemærkninger til det modtagne lovforslag:

Om lovforslagets indhold vedrørende rejsegodtgørelse/-fradrag efter ligningslovens § 9 A.

SRF hilser det – fra et administrativt synspunkt – velkomment, at der indføres et loft over fradrag for rejseudgifter.

SRF skal dog bemærke, at når der ikke indføres et tilsvarende loft over godtgørelse for rejseudgifter vil der reelt stadig være fradragsret for private udgifter over 50.000 kr. hvis arbejdsgiveren vælger at dække udgifterne som skattefri godtgørelse. Der burde derfor være en tilsvarende begrænsning for rejsegodtgørelser, i hvert fald i tilfælde hvor godtgørelsen ydes i forbindelse med en nedsættelse af lønnen.

SRF er klar over, at der kan være tekniske vanskeligheder med at formulere en lovbestemmelse med et sådant indhold tilstrækkeligt præcist. Det kunne derfor overvejes, at der fastsættes en grænse for arbejdsgiverens udbetaling af skattefri godtgørelser, ligeledes på 50.000 kr. som ikke skal være gældende i tilfælde, hvor arbejdsgiveren sender den ansatte på en tjenesterejse.

SRF skal desuden bemærke, at når fradragsbegrænsningen sker til 50.000 kr. pr. år vil der blive et misforhold mellem den medarbejder, der har et midlertidigt arbejdssted fra 1. juli til

30. juni i forhold til den medarbejder der har et midlertidigt arbejdssted fra 1. januar til 31. december.

Det kunne derfor overvejes, om der udover fradragsbegrænsningen på 50.000 kr. årligt skal være en fradragsbegrænsning på 50.000 kr. gældende for fradrag inden for 12 måneders perioden på et givet midlertidigt arbejdssted.

SRF skal vedrørende rejsereglerne – herunder definitionen af en rejse – bemærke, at der er et meget stort administrativt behov for en klar lovmæssig definition af, hvornår der er tale om et midlertidigt arbejdssted, og hvornår en rejse begynder og slutter.

Efter SRFs opfattelse må det i forbindelse med lovforslaget overvejes helt at forlade den praksis, hvorefter det i tilfælde af arbejde på et arbejdssted der efter sin karakter ikke er midlertidigt, f.eks. en fabrik, skal afgøres ud fra ansættelsesforholdets aftalte varighed, om der er tale om et midlertidigt arbejdssted eller ej. Gældende praksis er uklar på området, idet der findes udmeldinger om, at det i forbindelse med et arbejdssted der efter sin karakter er fast, kræver en arbejdsmæssig begrundelse for at en 12 måneders kontrakt kan anses at medføre at der er tale om et midlertidigt arbejdssted. Og ved en forlængelse af en sådan kontrakt kræves der en særlig arbejdsmæssig begrundelse. Sådanne kriterier er ikke praktisk administrerbare og bør derfor ændres, så det afgørende alene er om arbejdsstedet efter arbejdets art er fast eller midlertidigt.

Der er ligeledes stor usikkerhed i praksis om, hvornår en rejse begynder eller slutter, særligt for ansatte i transporterhvervene. En sådan usikkerhed bør fjernes, enten ved at der fastsættes en bestemmelse om, at en rejse i sådanne erhverv begynder og slutter på bopælen eller at den starter og slutter på arbejdsgiverens adresse eller et andet fast mødested som arbejdsgiveren har fastsat.

SRF skal vedrørende 12 måneders begrænsningen af rejseudgifter på et konkret midlertidigt arbejdssted bemærke, at der ikke ses nogen særlig begrundelse for, at begrænsningen alene skal gælde for kostudgifter, men ikke for logiudgifter, særligt ikke når 50.000 kr.s begrænsningen gælder for begge udgiftstyper.

Baggrunden for at der gælder en 12 måneders begrænsning vedr. kostudgifter er, at den ansatte forventes at kunne indrette sig på forholdene herunder økonomisk inden for 12 måneder. Dette forhold gør sig også gældende for logiudgifter.

I forbindelse med bemærkningerne til lovforslaget skal SRF vedrørende beskrivelsen af gældende regler (afsnit 2.3.1.) bemærke, at følgende sætninger ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne:

”Reglerne om, at et arbejdssted kun kan være midlertidigt i op til 1 år, gælder som nævnt kun i forhold til standardsatsen for kost og småforbrødsudgifter.

Hvad angår satsen for logiudgifter, må der foretages en konkret vurdering af, om arbejdsstedet er midlertidigt”.

Det korrekte er, at der ingen fast tidsmæssig grænse er for, hvornår et arbejdssted er midlertidigt. Dette skal altid vurderes konkret fra starten af arbejdsopholdet. Hvis der er tale om et fast arbejdssted, kan rejsereglerne slet ikke anvendes. Er der tale om et midlertidigt arbejdssted, gælder der for kost og småforbrødenheder en tidsmæssig grænse for godtgørelse/fradrag på 12 måneder. For logiudgifter gælder der derimod ingen 12 måneders grænse, hvorfor godtgørelse/fradrag for logiudgifter kan ydes, så længe arbejdsstedet er midlertidigt. Der er heller ingen tidsmæssig grænse for, hvor længe en arbejdsgiver kan yde fri kost på et midlertidigt arbejdssted.

Vedrørende formuleringen af lovforslagets § 1 nr. 36 (LL § 9 A stk. 7. 4. pkt.) skal SRF gøre opmærksom på, at formuleringen ikke giver klarhed over, om de 50.000 kr. gælder før eller efter at fradragsbeløbet er reduceret med modtagne godtgørelser fra arbejdsgiveren.

SRF skal derfor foreslå, at bestemmelsen formuleres således, at fradrag ikke kan foretages for udgifter, der overstiger 50.000 kr., og at fradraget herudover reduceres med udgifter, arbejdsgiveren har godtgjort.

Efter forslaget skal loftet 50.000 kr. også gælde for selvstændige erhvervsdrivende, som anvender standardfradrag. I modsætning til lønmodtagere skal der imidlertid ikke være et loft, hvis de faktiske udgifter fratrækkes.

SRF finder ingen særlig begrundelse for denne forskelsbehandling, hvorfor det foreslås, at der også for selvstændige erhvervsdrivende skal gælde et loft på 50.000 kr. ved fradrag for faktiske udgifter.

Om lovforslagets indhold vedrørende Multimediebeskatning:

SRF hilser forslaget om multimediebeskatning på 5.000 kr. årligt velkomment ud fra et administrativt synspunkt, idet forslaget om en standardbeskatning medfører en betydelig regelforenkling.

SRF ønsker dog, at der i bemærkningerne til lovforslaget præciseres, hvilken indflydelse denne beskatning har på de eksisterende kontantlønsordninger, hvor medarbejderen f.eks. medfinansierer en PC-ordning mod en nedgang i kontantlønnen.

SKATTEREVISORFORENINGEN

Kontantlønsordninger har vundet større og større udbredelse, men der er ikke klart i lovforslaget taget stilling til konsekvensen af disse ordninger i forhold til multimediebeskatningen. Kan multimediebeskatning undgås for de eksisterende kontantlønsordninger? og kan nye ordninger etableres uden dette medfører multimediebeskatning?

Det fremgår af lovforslagets bemærkning at Multimediebeskatningen foreslås at gælde for den enkelte arbejdstager, hvis vedkommende har rådighed over et eller flere af de omfattede goder.

SRF kan ikke af lovforslaget se, at der måtte være taget højde for den situation, hvor en arbejdstager har to arbejdsgivere, hvoraf den ene stille telefon til rådighed for arbejdstageren og den anden stiller bredbånd til rådighed.

SRF finder, at det bør tydeliggøres om der i denne situation skal multimediebeskatning med 5.000 kr. pr. arbejdsgiver i lighed med lovforslagets bemærkninger om ægtefællers multimediebeskatning med 2 x 5.000 kr. hvis begge ægtefæller hver af deres arbejdsgiver har fået stillet et eller flere af de pågældende goder til rådighed.

.

Med venlig hilsen

Jesper Kiholm
Formand for Skatterevisorforeningens Skatteudvalg